

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ

ในเขตกรุงเทพมหานคร

Business Operations of SMEs Entrepreneurs Successful in Bangkok

อัจฉรา วันชม

Adchara Wanchom

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ)

BUSINESS ADMINISTRATION (MANAGEMENT)

6214060012@ru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การ

ทดสอบแบบ (t-test) แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ และลักษณะการตั้งกิจการ ทำให้การประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The objectives of this survey research were 1) To study the implementation successful SMEs entrepreneurs in Bangkok on the importance of personal factors environmental Factors and success of being a successful SMEs management in Bangkok 2) To study the success of SMEs entrepreneurs in Bangkok between personal factors environmental factors and the success of running a successful SMEs business in Bangkok 3) To study the success of SMEs entrepreneurs in Bangkok.

The sample group was 400 people of Entrepreneur of SMEs. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by Independent Sample (t-test), One-way ANOVA (F-test) and Multiple Regression.

The results showed that Entrepreneur of SMEs, who have the different sex, ages, education, Aged acts, number of employees in business and nature of Establishment, have the different organizational commitment evinced by selected Entrepreneur of SMEs, moreover, make it successful different in Bangkok and environmental factors of SMEs entrepreneurs influence the success of SMEs entrepreneurs in Bangkok.

บทนำ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นธุรกิจที่เป็นกลไกสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยไปกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ (LEs) จะเห็นได้จากข้อมูลสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้ระบุว่า “จำนวนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอยู่ถึงร้อยละ 99.8 ของธุรกิจทั้งหมด และมีการจ้างงานถึงร้อยละ 78 ของการจ้างงานทั่วประเทศ” ซึ่งนับเป็นสัดส่วนที่ใหญ่มาก (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2554)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นธุรกิจหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี ซึ่งความสำคัญที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทำให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม พอจะกล่าวได้ดังนี้ คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่และกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งนี้เพราะธุรกิจต่างๆ ได้เกิดอยู่ในทุกชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่กันเป็นหมู่เหล่า ในปี พ.ศ. 2542 มีการประมาณการว่าธุรกิจประเภทนี้สามารถรองรับการจ้างงานได้ถึง 4.5 ล้านคน อีกทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้ารวมทั้งยังทำรายได้นำเงินตราต่างประเทศจากการส่งออก และยังสามารถผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า อันทำให้ประเทศสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศได้จำนวนมากในแต่ละปีและธุรกิจขนาดกลางและย่อมยังเป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์บริการแก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่หรือนักลงทุนหน้าใหม่จากธุรกิจเล็กๆ และพัฒนาจนเติบโตในที่สุด นอกจากนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังเป็นหน่วยผลิตที่สนับสนุนและเชื่อมโยงไปสู่กิจการต่างๆ โดยในรูปแบบของการผลิตสินค้าวัตถุดิบขั้นต้นขั้นกลาง ด้วยวิธีการว่าจ้างผลิต หรือการรับช่วงการผลิต (Subcontracting) ทั้งนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังช่วยเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ภาคการเกษตร ภาคการบริการขนส่ง ภาคการก่อสร้าง ภาคการค้าส่ง-ค้าปลีก และการเกิดขึ้นของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศเท่ากับเป็นการ

กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค อันเป็นส่วนหนึ่งของการกระจายรายได้ที่ดีทางหนึ่ง (อภิสิทธิ์ ประวัติเมือง, 2544)

แม้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นอย่างมาก แต่การดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปัจจุบันของประเทศไทยนั้น ยังมี ปัญหาอุปสรรค รวมถึงข้อจำกัดต่างๆ อยู่ไม่น้อยที่ต้องได้รับการแก้ไข และสนับสนุน เพื่อเพิ่ม ศักยภาพของธุรกิจให้มีความก้าวหน้า และสามารถแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ หรือธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อมในต่างประเทศไทย ปัญหาของธุรกิจประเภทนี้มักจะพบประจำจะ ประกอบด้วย ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ เช่น ปัญหาด้านการตลาดซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนซึ่งธุรกิจขนาดกลางและย่อมมักประสบปัญหาการขอกู้เงินจาก สถาบันการเงิน ปัญหาด้านแรงงานซึ่งมีอัตราการเข้าออกสูง ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการ ผลิต ซึ่งพนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่จะรองรับเทคนิควิชาการที่ทันสมัย ปัญหาด้านการจัดการ ซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักขาดความรู้ในด้านการบริหารงานที่มีระบบ ปัญหาการ เข้าถึงการส่งเสริมของรัฐซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นจำนวนมากจัดตั้งกิจการใน รูปแบบที่ไม่เป็นทางการจึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของภาครัฐ ปัญหาข้อจำกัด ด้านการให้บริการของภาครัฐและเอกชนซึ่งไม่อาจตอบสนองได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ รวมถึง ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล (อดิศักดิ์ ศรีสม, 2543) จากปัญหาที่ได้กล่าวให้เห็น ทั้งหมดข้างต้นจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วนที่สุด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัญหาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะยังคงมีอยู่ อาจจะมีบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจ แต่ในปัจจุบันได้มีองค์กรหรือ หน่วยงานต่างๆ ร่วมมือกัน เพื่อช่วยกันยกระดับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย มีการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับธุรกิจเหล่านี้ เพื่อให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากขึ้น

ดังนั้นจึงเป็นมูลเหตุให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาว่า ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จมีลักษณะอย่างไรและมีปัจจัยแวดล้อมใดบ้างที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเลือกศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร เพราะว่าประชากรในเขตพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจบริการและการผลิต เพื่อได้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และนำมาปรับปรุงการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs
2. เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs
3. เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ที่ประสบความสำเร็จ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำนวนผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร 565,938 ราย โดยใช้สูตรที่คำนวณขนาดกลุ่มของ Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าสัดส่วนเกิดขึ้นได้ในระดับ 5% ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ราย การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การเลือกตัวอย่างที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ผู้วิจัยได้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในประเทศไทย จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีการกำหนดกรอบแนวคิดประเด็นปัญหาการวิจัย และมีการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นิยามตัวแปร เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม และการสร้างแบบสอบถามให้มีการครอบคลุมตัวแปร เพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้องแม่นยำ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs แล้วนำความรู้ แนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างเป็นแบบสอบถาม ต่อจากนั้นนำข้อคำถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และมีการนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และมีการทดสอบความเชื่อมั่น และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ไปวิเคราะห์คำนวณผลโดยโปรแกรมประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ (SPSS) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จะใช้ค่าร้อยละ และความถี่ในการอธิบายตัวแปรปัจเจกส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการและเงินทุน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

จะใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายตัวแปรปัจจัยการดำเนินการทางธุรกิจ (4M's) ของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยนำเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน คือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรซึ่งสามารถนำผลการวิเคราะห์นั้นไปสรุปอ้างอิงถึงประชากรได้โดยใช้ ทฤษฎีความน่าจะเป็น สถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย การประมาณค่าและการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เครื่องมือทางสถิติ ดังนี้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบตัวชี้วัดความอยู่รอดและเติบโตของการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย ที่

มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา อายุกิจการ และเงินทุน เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในประเทศไทย ที่แตกต่างกันหรือไม่

การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้สามารถ สื่อความหมายตัวแปร ได้อย่างครอบคลุม

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งก็คือปัจจัยการดำเนินการทางธุรกิจ (4M's) ที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยกับตัวแปรตาม คือ ตัวชี้วัดความอยู่รอดและเติบโตของการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินทุนของกิจการ และลักษณะการตั้งกิจการพบว่า

- ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพศหญิง อายุระหว่าง 40 - 49 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุกิจการ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ 1-50 คน เงินทุนของกิจการ ต่ำกว่า 500,000 บาท และ ลักษณะการตั้งกิจการ เป็นเจ้าของคนเดียว”

- ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าทุกข้อมีความสำคัญในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อายุ ($\bar{X} = 3.05$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จำนวนพนักงานในกิจการ ($\bar{X} = 1.53$)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญ เกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และ $SD = .481$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความจำเป็นในการแบ่งปันอำนาจการบริหารงานให้กับผู้ร่วมลงทุนในการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ข้อ ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้แบบอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ ความสำคัญในการวางระบบทางการเงินและบัญชีในการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นโยบายทางการค้าและการลงทุนของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญ เกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ $SD = .605$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านจำนวนลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

รองลงมาได้แก่ ด้านกำไร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านยอดขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ด้านความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดความสำเร็จกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดความสำเร็จกับส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จ มีทิศทางเดียวกัน ($p < 0.05 : r = -.045$) โดยภาพรวม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ด้านความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดความสำเร็จกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมพบว่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดความสำเร็จกับส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs เกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จ มีทิศทางเดียวกัน ($p < 0.05 : r = 1.00$) โดยภาพรวม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินทุนของกิจการ และลักษณะการตั้งกิจการ โดยผู้วิจัยใช้สถิติ t-test กับตัวแปรเพศและสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กับตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา อายุกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินทุนของกิจการ และลักษณะการตั้งกิจการ ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ เป็นรายด้าน พบว่า ผลการวิเคราะห์ ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุกิจการ เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุกิจการต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามจำนวนพนักงานในกิจการ เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีจำนวนพนักงานในกิจการต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็ของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเงินทุนของกิจการ เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเงินทุนของกิจการต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้าต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบของความสำเร็ของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการตั้งกิจการ เป็นรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะการตั้งกิจการต่างกัน ทำให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกำไร ด้านยอดขายและด้านจำนวนลูกค้า ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05 (*Sig < 0.05)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกำไร (Y1) ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ตามสมการมีตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 16 ตัวแปร โดยมีตัวแปรอิสระจำนวน 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกำไร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.005 และสามารถอธิบายความสัมพัทธ์ได้ ร้อยละ 5.00

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านยอดขาย (Y2) ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ตามสมการมีตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 16 ตัวแปร โดยมีตัวแปรอิสระจำนวน 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านยอดขาย โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.088 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ ร้อยละ 8.00

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนลูกค้า (Y2) ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ตามสมการมีตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 16 ตัวแปร โดยมีตัวแปรอิสระจำนวน 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนลูกค้า โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.013 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ ร้อยละ 13.00

สรุป

ผลการวิจัยเรื่อง การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในเขตกรุงเทพมหานคร ของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความจำเป็นในการแบ่งปันอำนาจการบริหารงานให้กับผู้ร่วมลงทุนในการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ ได้แก่ ความจำเป็นในการใช้แบบอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจความสำคัญในการวางระบบทางการเงินและบัญชีในการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นโยบายทางการค้าและการลงทุนของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

2. ความคิดเห็นของผลการศึกษปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทิศทางระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคต นโยบายทางการค้า ความสำคัญในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ ความจำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและวัฒนธรรม

ทางสังคม ความจำเป็นในการใช้ระบบฟังก์ชันกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการเมืองในการดำเนินธุรกิจ ความสำคัญในด้านการจัดการกับผลกระทบเรื่องสิ่งแวดล้อม ความจำเป็นในการใช้แบบอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ การวางกลยุทธ์การแข่งขันในเชิงธุรกิจ ประเภทของขนาดของกิจการธุรกิจ SMEs ความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ ความสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ ความจำเป็นในการแบ่งปันอำนาจการบริหารงานให้กับผู้ร่วมลงทุนในการดำเนินธุรกิจ ความสำคัญในการวางระบบทางการเงินและบัญชีในการดำเนินธุรกิจ ความสำคัญในการได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และคนในครอบครัว ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (วิชัญพล อุไรวรรณชัย , 2562) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปฏิรูปดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านกระบวนการทำงาน การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ด้านการตลาด ด้านวัฒนธรรมองค์กร และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตในอนาคต และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการปฏิรูปดิจิทัลองค์กรด้วยระบบบริหารจัดการผ่านเว็บไซต์ แต่มีการให้น้ำหนักไปในปัจจัยที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันออกไป เช่น ความยากง่ายในการเข้าถึงบริการทั้งในด้านประสิทธิภาพการใช้งาน และการยอมรับเทคโนโลยี ความปลอดภัยของข้อมูล และการศึกษาอบรมบุคลากร นอกจากนี้แล้วยังมีความสามารถในการระบุถึงวิธีการนำไปใช้ และประโยชน์ของการใช้งานระบบบริหารจัดการได้ รวมถึงสามารถคาดหวังผลลัพธ์ที่เป็นเชิงบวกต่อธุรกิจของตนเองได้อีกด้วย ผลการชี้วัดความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยตัวชี้วัดที่มีความสำเร็จไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีการจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายไปในเขตจังหวัดอื่น เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบกับกัน

2. ผู้ประกอบการ SMEs ต้องศึกษาข้อมูลทั้งแหล่งเงินทุนต่างๆ กลยุทธ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ร.บ.สิทธิบัตร เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ช่วยให้การดำเนินธุรกิจ SMEs ดำเนินไปอย่างราบรื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก เช่น การรวมตัวของเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และปัจจัยภายในด้านอื่น เช่น การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ ค่าจ้างแรงงาน ความชำนาญของบุคลากร เป็นต้น ว่ามีอิทธิพลต่อกลยุทธ์และมีอิทธิพลต่อเนื่องไปถึงความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs หรือไม่

2. งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยปัจจัยในภาพรวมของธุรกิจ หากผู้สนใจจะทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อควรแยกประเภทของกลุ่มลงไปในการวิจัยจะได้เชิงลึกในแต่ละด้านมากยิ่งขึ้นเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาแก้ไขเสนอแนะในการเป็นผู้ประกอบการ SMEs ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมสรรพากร. คำสั่งกรมสรรพากร 2545 “คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 122/2545”

[ระบบ ออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www.rd.go.th/publish/11598.0html>

(7 พฤศจิกายน 2555)

กมลกานต์ เทพทรานนท์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ แรงจูงใจภายใน

คุณลักษณะของ ผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการประกอบการของวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาด ย่อ ม . วิ ท ย า นี พ น ธ์ . ป ร ิ ญ ญ า วิ ท ย า ศ า ส ต ร ม ห า บั ญ ฑิต .

เก ษ ต ร ศ า ส ต ร : มหาวิตยาลัยเกษตรศาสตร์

กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์(2557).การจัดการบริการ.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กำธร พรหมณ์โสภี. (2550). พฤติกรรมสุขภาพ. สืบค้นเมื่อ 9, 2559, จาก

<http://www.snr.ac.th/elearning/kamtorn/profile.htm>

ขวัญเชิญ ภาคฐิน.(2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการประกอบการ

อุตสาหกรรมอาหารขนาดกลางและขนาดย่อม (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต).

กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.สืบค้นจาก

<http://research.rdi.ku.ac.th/world/cache/e4/abstKwanchoenPAKAll.pdf>

จันทิมาจตุพรเสถียรกุล (2554). “บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญและ

กลยุทธ์ ในการดำเนินธุรกิจและความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ

ประเภท ธุรกิจร้านยาคุณภาพ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การบัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จรรยา ทองถาวร.(2536).มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ:ธารอักษรการพิมพ์

ชนินทร์ ชุนหพันธ์รักษ์.(2541).การจัดการธุรกิจขนาดย่อม.กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏ

สวนดุสิต

ณัฐกร สงคราม.การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เดียวเพื่อการเรียนรู้.พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2554.

ฐาปนา บุญหล้า.(2550). **คู่มือการจัดทำแผนธุรกิจ สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.**

กรุงเทพฯ:ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ตุลา มหาพสุธานนท์.(2554).**หลักการจัดการ.กรุงเทพฯ : พี เอ็น เค แอนด์ สกาย พรินต์ติ้งส์.**

ประหยัด แซ่หลิม. **“ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ**

ขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs .วิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาลัยเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2547